

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 35. 036/2013/5. szám

A Kúria a Berczi Ügyvédi Iroda által képviselt felperes nevefelperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szervealperes ellen mezőgazdasági támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2012. október 31. napján kelt 9.K.23.230/2012/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. és 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Gyulai Törvényszék 9.K.23.230/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000.-(azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes jogelődjének 2009. július 26-án előterjesztett támogatás iránti kérelmének az elsőfokú hatóság a 2009. december 11-én kelt 1107834677 azonosító számú határozatában részben adott helyt. E döntés értelmében az ökológiai szántóföldi növénytermesztési célprogramban előzetesen jóváhagyott terület 766,85 hektár lett.

A felperesi jogutód 2010. május 16-án 550,28 hektár után igényelte támogatás kifizetését, kérelmében 537,05 hektárnál kultúrtörténeti és genetikai szempontból kiemelkedő jelentőségű veszélyeztetett, ritka szántóföldi növényfajtát tüntetett fel. A felperes egységes területalapú kérelemmódosítást nyújtott be, amelyben 906,82 hektárra, a ritka növényfajták esetében pedig 806,62 hektárra módosította kérelmét.

A felperes 2010. évben a bejelentett területeken fehérvirágú somkórót, illetve svédherét kívánt termelni, de a vis maior miatt a növények elültetésére nem került sor, majd 2010 június-július hónapban vis maior bejelentést tett, és mellékletéhez csatolta a vis maior eseményt alátámasztó igazolást.

Az elsőfokú hatóság a 2011. július 6-án 245/0401/7836/30/2010. számon hozott „egybefoglalt döntés”-ben elutasította a felperes kifizetési kérelmét, a kötelezettségvállalással érintett egybefüggő terület EOY koordinátákkal történő beazonosításának költsége címén 511.133 Ft kifizetéséről rendelkezett, áthúzódó szankciót

állapított meg, akként, hogy a következő három évben benyújtott területalapú felperesi kérelmekre indult eljárásban megállapított támogatási összegből 67.484.209 Ft levonását rendelte el.

A felperes fellebbezése alapján eljárta a felperes a 2012. január 10-én hozott 245/0401/7836/36/2010. számú határozatában az elsőfokú egybefoglalt döntést helybenhagyta. Érdemi döntését a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvényre (a továbbiakban: MVH eljárási törvény), az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott agrár-környezetgazdálkodási támogatások igénybe vételének részletes feltételeiről szóló 61/2009. (V.14.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 4.§ (1) és (2) bekezdéseire, 11.§ (3) bekezdésére, 29.§ (3) bekezdésére, 42.§ (3) bekezdésére, 43.§ (1) bekezdésére, 55.§ (4) bekezdésére, 60.§ -ára, az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, valamint a Központi Költségvetésből finanszírozott egyes támogatások 2010. évi igénybevételeivel kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló 34/2010. (IV.9.) FVM rendelet (a továbbiakban: FVMr.) 5.§ (1) bekezdésére, 13.§-ára, a 73/2009. EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében az említett rendeletekben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében a borágazatban meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1122/2009/EK Bizottsági rendelet 58. cikkére és az 55/2010.(IV.14.) MVH közleményre (a továbbiakban: MVH Közlemény) alapította.

Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes az egységes területalapú kérelem előterjesztésekor nem nyújtotta be a ritka növényfajtákra vonatkozó igazolását. (Az igazolást 2010. május 15-én, de legkésőbb 2010. június 9-én kellett volna előterjeszteni ahhoz, hogy a felperes jogosulttá váljon a ritka növényfajtákra vonatkozó emelt összegű támogatásra.) Az egységes kérelem adatainak igazolására szolgáló, annak mellékletét képező dokumentumok kapcsán nincs lehetőség hiánypótlásra. Igazolás hiányában a felperes nem jogosult a ritka növényfajta kapcsán igényelt támogatásra. A ritka növényfajtákkal kapcsolatos támogatási igénnyel érintett táblák területe ezért a kifizetési jogosultság megállapításánál nulla hektárként vehető figyelembe, emiatt a területnagyság nem éri el a Jogcímrendelet szerinti minimális táblaméretet, csupán 100,20 hektár. A kötelezettségvállalással érintett, illetve megállapított földterület közötti különbség (806,62 hektár) meghaladja a megállapított terület nagyság 50%-át, ezért az elsőfokú hatóság jogszerűen járt el akkor, amikor a felperes kifizetési kérelmét az ökológiai szántóföldi növénytermesztési célprogramban 2009/2010.

gazdálkodási év vonatkozásában elutasította és az 50%-ot meghaladó különbség esetére előírt jogkövetkezményeket alkalmazta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Az eljárás bírósága a felperes keresetét elutasította, jogi álláspontja a következő volt:

A felperes nem mellékelte kifizetés iránti kérelméhez a ritka növényfajták termesztése kapcsán jogszabályokban előírt igazolást, ezért az alperes jogszerűen utasította el a kérelmét. Igazolás hiányában a felperes nem vált jogosulttá a Jogcímrendelet 60.§ (5) bekezdés g) pontjában meghatározott ritka növényfajtákra vonatkozó emelt összegű támogatásra. Az FVMr. 13.§-a kizárja az egységes kérelem adatainak igazolására szolgáló dokumentum pótlásának lehetőségét, ezért az elsőfokú hatóság nem követett el mulasztást, nem kellett felhívnia a felperest hiánypótlásra. Mindezek miatt a hatóság a ritka növényfajtákkal kapcsolatos támogatási igénnyel érintett táblák területét csak nulla hektárként vehette figyelembe, és mivel a kötelezettségvállalással érintett és megállapított közötti különbség meghaladta az 50%-ot, az alperesnek alkalmaznia kellett az EK rendelet 58. cikke által előírt jogkövetkezményeket is.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, vagy az eljárás bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Érvelése szerint a jogerős ítélet nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952.évi I. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdésében, 213.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében, az MVH eljárási törvény 14-15.§-aiban, a Jogcímrendelet 43.§ (6) bekezdésében, 55.§ (4) bekezdésében és az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Irányító Hatóságnak (a továbbiakban: ÚMVP IH) Közleményeiben foglaltaknak. Kifejtette, hogy az igazolásra jogszabály nem ír elő határidőt, vis maior miatt nem volt lehetősége a ritka növényfajta vonatkozó igazolás beszerzésére, ennek egyébként is a helyszíni ellenőrzéskor kell rendelkezésre állnia. Mulasztást nem követett el, ezért fennmaradt a támogatásra való jogosultsága és a jogkövetkezmények alkalmazásának nem volt helye.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp. 275.§, BH2002.29., BH2002.490., KGD2012.60.)

A Kúria a rendelkezésére álló iratok alapján azt állapította meg, hogy az eljárás bírósága - a perben lefolytatott bizonyítási eljárás

eredményeként - a kereset által vitatott körben a felek közötti jogvita eldöntése szempontjából releváns tényállást - okszerű mérlegelés eredményeként, hiánytalanul, iratszerűen állapította meg. A jogerős ítélet megfelel a Pp. 213.§ (1) bekezdésében, 206.§ (1) bekezdésében, 221.§ (1) bekezdésében foglaltaknak, ezért tényállása a felülvizsgálati eljárásban is irányadó. (BH1994.639.)

Az MVH eljárási törvény 38.§-a, ezen belül is a (8) bekezdése, továbbá 39.§ (1) bekezdése értelmében az ügyfélnek kell a jogosultsági feltételek bizonyítása, a nemzeti és közösségi jogszabályban előírtaknak, a Közleményekben foglaltaknak alakilag és tartalmilag is megfelelő támogatási kérelmet benyújtania. Az MVH eljárási törvény 15.§-ának (2) bekezdése - a felperes érvelésével ellentétben - egyértelműen rendelkezik arról, hogy a hatóság jogosult, illetve köteles kiadni a feladatkörébe tartozó intézkedéssel kapcsolatos jogok és kötelezettségek módjára vonatkozóan tájékoztatókat, közleményeket, erre nézve nyomtatványokat is rendszeresíthet.

A Jogcímrendelet 43.§ (6) bekezdése akként rendelkezik, hogy a kifizetési kérelemhez ritka növényfajták termesztése esetén mellékelni kell a ritka növényfajtaról a 29.§ (3) bekezdésében foglaltak alapján kiállított dokumentumot. A Jogcímrendelet 29.§ (3) bekezdése szerint a „3.§ (1) bekezdés a) pontjának aa)-ac) alpontjaiban meghatározott célprogramok vonatkozásában a 12. számú melléklet szerinti kultúrtörténeti és genetikai szempontból kiemelkedő jelentőségű veszélyeztetett szántóföldi növényfajták, illetve a 13. számú melléklet szerinti zöldségfajták termesztése esetén az érintett mezőgazdasági parcellák vonatkozásában az adott évben a II. fejezet szerinti kiemelt támogatási összegre jogosult a támogatásra jogosult, amennyiben számára az MgSzH igazolja, hogy az adott növényfajta a 12. vagy 13. számú melléklet szerinti növény.” Az igazolás benyújtásának határidejét - a felperesi előadással szemben - ugyancsak jogszabály írja elő, mégpedig akként, hogy azt az egységes kérelem részeként, annak mellékleteként kell előterjeszteni, és e tekintetben hiánypótlásnak nincs helye (FVMr. 5.§ (1) bekezdése, 13.§-a). A Jogcímrendelet pedig rögzíti, hogy a kérelmet 2010-től május 15-ig kell benyújtani, és az adatok módosítására a határidő lejártát követően még legfeljebb 25 nap áll a kérelmező rendelkezésére (42.§ (3) bekezdése, 43.§ (1) bekezdése).

Az UMVP IH Közlemény is egyértelműen tartalmazza, hogy a ritka növényfajták termesztése esetén a Jogcímrendelet 29.§ (3) bekezdésében foglaltak alapján kiállított dokumentumot nem a helyszíni ellenőrzés során kell bemutatni, hanem a kifizetési kérelemhez kell csatolni, és ezt az igazolást kérelemre az MgSzH Központ Növénytermesztési és Kertészeti Igazgatósága adja ki, amely az adott gazdálkodási évre vonatkozóan a tárgyév április 15-ig beérkezett kérelmek esetén tud illet kiállítani.

A perrel érintett kérelemhez - az előzőekben ismertetett

rendelkezésekből következően - a felperesnek mellékelnie kellett volna a ritka növényfajtára vonatkozó Jogcímrendelet 29.§ (3) bekezdése szerinti dokumentumot. A felperes azonban kérelméhez nem csatolt ritka növényfajtákról szóló igazolást, illet nem is csatolhatott, mivel az ennek kiadásához szükséges kérelmet sem terjesztett elő. A felperes továbbá a ritka növények vetőmagját már 2010. május 15. előtt beszerezte, de csak a határidők (2010. május 15. illetve június 9.) letelte után jelentett be vis maior-t, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan vonta le azt a ténybeli és jogkövetkeztetést, mely szerint a felperes mulasztott, és a ritka növényekre vonatkozó igazolás beszerzésében, hiánytalan kérelem előterjesztésében nem vis maior helyzet akadályozta. Az elsőfokú bíróság - az előzőekben részletezettekre figyelemmel - jogszerűen állapította meg, hogy a felperes által előterjesztett kérelem nem felelt meg az előzőekben ismertetett jogszabályi követelményeknek, ezért a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet nem jogszabálysértő.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelemmel nem élt, így a Kúria mellőzte a felülvizsgálati eljárási költségéről való rendelkezést.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ában és a 6/1986. IM rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2013. május 14.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Ákos s.k. bíró Bauer Jánosné dr. s.k. bíró